

ה"ת 5638/06/23 - מדינת ישראל נגד מרק קובלבסקי

בית משפט השלום בנצרת

בשה"ת 5638-06-23 מדינת ישראל נ' קובלבסקי
תיק חיצוני: 228556/2023

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים מרק קובלבסקי

החלטה

זו בקשה להאריך עד תום ההליכים את התנאים המגבילים אשר בהם נתון המשיב, מתוקף ההחלטה בה שוחרר ממעצר ביום 30.5.23, במסגרת מ"י 63514-05-23, למעצר בית מלא בבית הוריו שבעיר מעלות, בהשגחה לסירוגין של ההורים, תוך איסור ליצור כל קשר עם המתלוננת, ובערבויות עצמית וצד ג'.

ההחלטה שלפיה שוחרר המשיב הייתה בתוקף עד יום 4.6.23 שעה 12.00. באותו יום, 4.6.23, הוגשו נגדו כתב אישום, יחד בקשה זו, להאריך את התנאים המגבילים עד לתום ההליכים.

כתב האישום

1. לנאשם מיוחסות בכתב האישום עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז 1977, ועבירת איומים ע" סעיף 192 לחוק.

בהתאם לכתב האישום, בין המשיב למתלוננת שררה היכרות שטחית, על רקע עבודתם של השנים יחד באותו מכון ספא בכרמיאל.

ביום 26.5.23. בשעות הערב ולאחר סיום העבודה בספא, הציע המשיב למתלוננת להסיע אותה לביתה שביוקנעם. המתלוננת נעתרה להצעה, והשניים נסעו מכרמיאל ליוקנעם, לביתה, קנו אלכוהול, שתו במרפסת, עישנו ושוחחו, אף נכנסו לחדרה של המתלוננת וקיימו יחסי מין.

בסמוך לשעה 03.30, חשה המתלוננת כי היא מיצתה את המפגש, אמרה למשיב משפט כלשהו בנוגע לכך, וקמה מהמיטה.

המשיב קם גם הוא מהמיטה, ובתגובה להתנהגותה של המתלוננת, אחז בה מהשיער, סובב את המתלוננת לכיוונו, והטיח אגרופ באפה. דם רב זב מאפה של המתלוננת, והיא החלה לצרוח בבהלה, תוך שרצה לסלון.

עמוד 1

המתלוננת התקשרה למוקד 101 של מד"א והזעיקה עזרה, והמשיב, שחשב כי המתלוננת מדווחת למשטרה על האירוע, איים עליה, באומרו שאם יכלאו אותו בבית הכלא, הוא יימצא אותה ויהרוג אותה.

לאחר מכן, המשיב נכנס לאחד מחדרי הבית, והחל לפתוח שם את הארונות. המתלוננת נכנסה לחדר, סגרה את הארון ושאלה את המשיב לפשר מעשיו. בתגובה, הסתובב המשיב לכיוון המתלוננת באגרסיביות, והתקדם לעברה במהירות כשהוא מקלל: "בת זונה". המתלוננת ניסתה לחמוק מהמשיב, אך הוא תפס אותה משיערה ומשך אותה לכיוון הרצפה, והכה אותה בבעיטות בברכו בבטן שלה, גם כשהיא ניסתה להגן על עצמה.

גם אחרי שהמתלוננת התחננה שיחדל, המשיך המשיב לרתק אותה לרצפה ולהכותה בראשה ובבטנה.

המתלוננת הצליחה לחמוק למרפסת, עד הגעת המשטרה. בעקבות מעשי המשיב פונתה המתלוננת ע"י מד"א לטיפול רפואי בבית החולים.

2. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה זו, להאריך עד תום ההליכים את תנאי השחרור.

ראיות לכאורה

3. ב"כ המשיב לא חלק, בדיון מיום 7.6.23, על קיומן של ראיות לכאורה, אך התייחס לחולשה ראייתית בעוצמת הראיות, אשר יש בה, לדידו, להשליך על ההחלטה. על רקע חולשה ראייתית זו שוחרר המשיב, לדברי בא כוחו, במעמד הגשת הצהרת התובע, וצוין כי בית המשפט המחוזי דחה ערר של המבקשת על החלטת השחרור. נטען כי גם המתלוננת לקחה חלק פעיל באירוע, וכי אף היא נחקרה באזהרה בחשד לפגיעה במשיב, אשר גם הוא הותקף ונחבל. צוין כי המתלוננת נשכה את המשיב, וכי היא מאשרת זאת. נטען כי המשיב גם דימם מאפו, וכי לא ניתן לדעת, משלא בוצעה בדיקה מתאימה, אם הדם שתועד בביתה של המתלוננת הוא דמה בשל פציעתה, או שזהו דמו של המשיב שנפצע אף הוא. ב"כ המשיב טען כי יש מחדל בכך שהחקירה לא מיצתה את בירור חלקה של המתלוננת ואת מעשיה. נטען כי מדובר באירוע שהתרחש בהשפעת אלכוהול, שאותו צרכו המשיב והמתלוננת יחדיו, ולאחר קיום יחסי מין בהסכמה. צוין כי המתלוננת הייתה זו שמראש ביקשה מהמשיב להסיע אותה לביתה, ונאמר כי בשלב מסוים המתלוננת שינתה לפתע את גישתה ולא רצתה עוד בחברת המשיב, וכי מכאן היה "טריגר" לתלונה הבדויה שמסרה.

4. עיינתי בחומר החקירה בהתאם לטענות הסנגור, ומצאתי כי מתקיימות ראיות לכאורה לכל המפורט בכתב האישום, ללא חולשה משמעותית. כידוע, שלב המעצר אינו מחייב, אף אינו מאפשר, לקבוע קביעות מהימנות, אשר ייקבעו בבוא העת בתיק הפלילי. בשלב זה, מתבקשת בחינה של הראיות במבחן פוטנציאל ההרשעה, תוך בדיקה אם אין ספק משמעותי שמרחף על הראיות המפלילות (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מ"י (15/04/96)).

במבחן זה, תיק החקירה מבסס את כתב האישום היטב. בגרסת המתלוננת סימני אמת רבים, והיא נמסרה למשטרה מיד כשניידת הגיעה לבית המתלוננת בשעות לילה מאוחרות, מפי אישה חבולה מדממת בוכה ונסערת. גרסת המשיב, לעומת זאת, לפיה המתלוננת מעלילה עליו ללא סיבה, ולפיה היא הייתה זו שתקפה

אותו, לא נמסרה באותו מעמד ראשון, וכבר כעת, מתוך עיון בתיק, גרסתו ניכרת בחולשה מסויימת.

5. הטיפול המשטרתי החל ביום האירוע (27/5/23) בשעה 03.48, בהודעה למשטרה של מד"א, כי התקבל דיווח מאישה שמישהו הסיע אותה הביתה הרביץ לה וחנק אותה. שוטרי סיור שקיבלו קריאה הגיעו לקרבת הבית (דו"ח פעולה של גדי כעביה מסומן ז', וכן שיחת ממד"א למוקד 100, מסמך כה'), שמעו צרחות ובכי של אישה, ופגשו במתלוננת בוכה וצורחת מחוץ לביתה, כשדם יורד מפיה. המתלוננת צעקה: "הוא הרביץ לי בכל הגוף". המתלוננת מסרה לשוטרים כי המשיב איים עליה ברצח והכה אותה, וציינה כי המשיב שתה הרבה, וכי גם היא שתתה קצת.
6. השוטרים עצרו את המשיב, ונרשם כי על גופו היו סימני דם. בדירה היה אי סדר, ונראו כתמי דם רבים. השוטרים צילמו את המתלוננת מדממת בפניה, את גופו של המשיב עם כתם דם על הזרוע בכיוון כתף, בצד הברך ועל השוק, ואת הדירה שבה כתמי דם ואי סדר פניו של המשיב צולמו ללא סימני דימום (מסמך יז).
7. במצלמות הגוף תועד המשיב בדירה, נשאל על ידי השוטרים אם המתלוננת היא בת זוגו. המשיב השיב כי השניים "סתם עובדים יחד" (דוח מצלמות גוף יח', ו כו'). המתלוננת תועדה בוכה וצועקת במהלך הטיפול המשטרתי, וסיפרה בבכי על האלימות כלפיה, **תוך שפניה מדממים**. החשוד הוכנס לניידת. כתמי דם היו על גופו ומכנסיו, אבל לא על פניו, ולכך משמעות, כי המשיב טען, ועל כך בהמשך, כי המתלוננת הכתה אותו והוא דימם מאפו. בדירה היה אי סדר.
8. בתחנת המשטרה המשיב הובא לקצין (מסמך יא), שציין כי המשיב נראה "לא מפוקס", עם ריח חריף של אלכוהול. כשנשאל אם הכל בסדר, המשיב ענה בחיוב, ואמר: "**פשוט התאגרפנו**". לפנות בוקר נעשה נסיון לגבות גרסה מהחשוד, אך החקירה הופסקה עקב התרשמות החוקר ממנו - נדף ממנו ריח חריף של אלכוהול, הוא טען לסירוגין כי אינו יודע עברית, ולמרות שנועץ בסנגור, לא היה ברור אם קוימה זכות היועצות כנדרש.
9. תעודה רפואית מביה"ח רמבם, לשם הובאה המתלוננת, מתעדת דימום אפי פעיל בקבלתה, שחדל בהמשך. בראשה נמצאה המטומה. נעשה סי טי ללא ממצאים מיוחדים (מסמך לד), והיא שוחררה לביתה בו ביום.
10. גרסת המתלוננת נגבתה ממנה בתחנת המשטרה בשעה 14.55. המתלוננת מסרה כי נעתרה להצעת המשיב להסיעה לביתה ממקום עבודתם במכון הספא בכרמיאל. לדבריה, בין השניים היכרות של עמיתים, ועד האירוע חשבה עליו טובות. לאחר בילוי משותף ממושך יחסית בביתה, שבו שוחחו על עניינים שונים, שאותם פירטה, ולאחר שרקדו וצחקו, שתו אלכוהול, ואף קיימו יחסי מין בהסכמה, ציינה המתלוננת כי חשה רצון לסיים את האירוע, וכנראה שאמרה משהו למשיב שהוא "הבין לא נכון", ומכאן החל המשיב לתקוף אותה כמפורט בכתב האישום. המתלוננת מסרה תיאור של משיכה חזקה בשיערה כדי לקבע אותה במקום, והכאתה בפניה במכת אגרוף, עד שדיממה באופן חריף עם "שפריצים של דם" ו"ראתה שחור". המתלוננת גם תיארה את ההתנהגות בהמשך, לפיה המשיב החל לחטט באחד הארונות, וכשהיא שאלה אותו מה הוא עושה, לדבריה כי התיק שלה היה באחד מהארונות, היא התקדם לכיוונה באגרסיביות, תפס אותה למרות נסיונותיה להתחמק ולהסתתר מאחורי ספה, והכה

אותה שוב באגרופים ובבעיטות. המתלוננת מסרה כי חשה שהמשיב רוצה להרוג אותה.

11. המתלוננת מסרה כי היא התקשרה למשטרה פעמיים וכי בזמן שעשתה זאת, המשיב איים עליה שאם הוא יהיה בכלא, ימצא אותה ו"זה הסוף שלה". יצוין כי בתיק איך ראייה לגבי שיחת המתלוננת עצמה למשטרה, וקיימת רק פניית מד"א למוקד 100, אך לא ראיתי בכך משקל בשלב זה.

12. בהודעתה תועדה המתלוננת בוכה, דומעת, מדברת בקול רועד. המתלוננת הביעה חשש רב מצד המשיב, שיועד היכן היא גרה, ומסרה כי היא חשה שטעתה בהתרשמות מהמשיב, ובכך שהכניסה אותו לביתה. כשנשאלה, לאחר שהזהרה, אם גם היא תקפה את המשיב, ענתה כי הכתה אותו כשניסתה להשתחרר ממנו, ולא שללה כי נשכה אותו באצבעו, אך זאת כהתגוננות, באופן "מינורי" לדבריה, ללא אלימות יזומה מצדה. המתלוננת מחתה על החשד, והבהירה שהטענה כי היא תקפה את המשיב מגוחכת. המתלוננת גם הבהירה כי אמנם שתתה אלכוהול בערב האירוע, והרגישה את השפעת המשקה המשכר, אך לא הייתה שיכורה, אלא "במצב שפוי".

13. המשיב מסר גרסתו המפורטת בחקירה מהשעה 15.00, ולפיה הוא והמתלוננת בילו בביתה, שבו אלכוהול וקיימו יחסי מין, אף יצאו לגינה לעשן, כשהוא שם לב ש"עובר עליה משהו". המשיב היה מופתע לדבריו, והבין שעליו לעזוב, בניגוד למה שהשניים סיכמו קודם, כי יישאר אצלה לישון, וביקש למצוא את בגדיו. לדבריו, לפתע שמע את המתלוננת מדברת בטלפון וצועקת שמישהו הכה אותה, וראה אותה מדברת בטלפון עם המשטרה. בשלב זה, לדבריו, ניסה לברר עם המתלוננת לפשר התנהגותה, ושאל אותה איך פגע בה, והיא, בתגובה, אמרה לו "**שהיא תעשה ככה שיושיבו אותי בכלא**", ולא דברה איתו יותר. המשיב החל לחפש את בגדיו ברחבי הבית, אך כשפתח את אחד הארונות, המתלוננת אמרה לו להפסיק לחטט, ונשכה את אצבעו. המשיב דחף את המתלוננת ממנו לדבריו, ואז היא הכתה אותו במכה באפו, שלדבריו דימם דימום מסיבי. בשלב זה המשיב, לדבריו, התעלם מהמתלוננת, שהמשיכה לתקוף אותו מאחור, ואף המשיכה לדבר עם המשטרה בטלפון, עד שבשלב מסוים המשיב הדף אותה, רק כדי שתפסיק לתקוף, והיא "עפה אחורה" וקבלה מכה בראש מהקיר.

14. המשיב מסר כי אינו יודע להסביר את התנהגותה של המתלוננת, טען כי אינו זוכר שהעליב אותה, באופן שיסביר את התנהגותה. הוא אף השיב, לשאלה שנשאל, כי אינו יודע מאין החבלה שיש למתלוננת בפניה. המשיב העלה השערה שהמתלוננת פגעה בעצמה כדי להפליל אותו. את אי הסדר בדירה לא ידע להסביר, ואמר שאולי גרם לכך כשחיפש את חולצתו. את האיומים שמייחסים לו, על כך שאמר למתלוננת שאם היא תגרום לכליאתו ייהרג - הכחיש. את אמירתו לקצין בסמוך לאחר מעצרו: "פשוט התאגרפנו", לא ידע להסביר.

15. בחקירתו השניה מיום 28/5/23 הוצג למשיב סרטון מצלמות הגוף שבו נראית המתלוננת מדממת דימום רב, אך הוא לא נתן הסבר איך נחבלה. המשיב גם התבקש להסביר מדוע על פניו שלו לא נראה כל דימום, בניגוד לטענתו שאפו דימם משמעותית, ולא הסביר גם עניין זה.

16. גרסתו של המשיב, כי המתלוננת שינתה לפתע את עורה והתקשרה למשטרה להזעיק ניידת, באמצע הלילה, מבלי

שנגע בה, וללא כל אירוע שיסביר זאת, נמסרה לא בהזדמנות הראשונה, שכן, כאמור, לשוטרי הניידת הוא לא נתן גרסה. כאמור, לקצין שעמו נפגש בסמוך לאחר שנלקח מביתה של המתלוננת, המשיב אמר "**פשוט התאגרפנו**". אין כל הסבר סביר מדוע לא מסר המשיב כבר בהזדמנות הראשונה גרסה שיש בה הסבר לחפותו. אמנם, המשיב היה שיכור, והקצין התרשם מכך, אבל אם היה שיכור מדי מכדי לזעוק בהזדמנות הראשונה שמדובר בעלילה של אישה שהייתה נעימה וחברותית, ושפתאום "התהפכה", התקשרה למשטרה לבדות תלונה נגדו, ואף תקפה אותו בנשיכה מבלי שנגע בה קודם, אז כיצד הצליח, כעבור מספר שעות, לזכור ולמסור פרטים רבים וסדורים מהאירוע? גרסתו תיבחן בהליך הפלילי, ואולם כבר כעת מרחפים מעליה סימני שאלה.

17. טענת המשיב כי דימם מסיבית מהאף בגלל שהמתלוננת הכתה אותו בפניו, אינה מתאימה למראהו במצלמות הגוף, בצילומי הטאבלט ועל פי דוחות השוטרים, שלא ראו דימום על פניו. כתמי דם נראו אמנם על בגדיו ועל גופו, אך מהצילומים ניתן להתרשם שהמשיב לא היה פצוע, ומדובר ב"מריחות" מדמה של המתלוננת, אשר על פי תיאורה ניתז לכל עבר. המשיב לא הצביע על כל פגיעה גופנית כשנחקר ולא ביקש טיפול רפואי. כשנשאל הסנגור, בעת הדיון בבית המשפט, אם המשיב נפצע או נחבל, ואם טופל רפואית לא הוצג על כך כל ממצא, למעט עניין הנשיכה באצבע, אשר המתלוננת אישרה, ושלדבריה התרחשה בנסיבות של הגנה עצמית מפני המשיב.

18. לעומת זאת, בגרסת המתלוננת סימני אמת רבים, והם נתמכים במצלמות גוף, בתעודה רפואית, ובהתרשמות השוטרים ממצבה הסוער, שבו סימני פחד וטראומה, מיד אחרי האירוע.

לסיכום, כאמור, קיימות ראיות לכאורה ללא חולשה משמעותית.

עילת מעצר וחלופת מעצר

19. ב"כ המשיב ביקש לקבוע, בהמשך לטענתו על חולשה ראייתית, כי עילת המעצר אינה מחייבת את החלופה המתבקשת. נטען כי מדובר במשיב ללא עבר פלילי, וכי הקשר עם המתלוננת הוא קשר רחוק ללא היכרות קודמת לאירוע. נטען כי ניתן להשיג את מטרות המעצר, שבראשם הרחקת המשיב מהמתלוננת, באמצעות צו הגנה, אשר המתלוננת הוציאה נגד המשיב לאחר האירוע, ואשר אוסר עליו להתקרב אליה. מעבר לכך, נטען כי לא קמה עילה להגביל את המשיב ואת חירותו.

20. בניגוד לטענת ב"כ המשיב, ובהתאם לטענות המבקשת, מצאתי כי עילת המעצר הנה מסוכנות, לא למבקשת דווקא. מדובר לכאורה באלימות מתפרצת וקשה, כנראה בהשפעת אלכוהול, וכתגובה לטריגר לא ברור, שאין בו לתת הסבר להתנהגות או להפחית מחומרתה. האלימות הופנתה כלפי אישה, בביתה, והיא כללה לכאורה משיכה בשיער לשם קיבוע המתלוננת במקומה, מכות אגרופים בפנים ובבטן, ובהמשך גם איומים, כתגובה של המשיב לכך שהמתלוננת התקשרה למד"א או למשטרה. אלימות מסוג זה מעידה על סיכון פוטנציאלי אשר נשקף מצד המשיב, וסיכון זה עלול להתדרדר לאלימות במצבים דומים עם נשים אחרות, או בקונפליקטים אחרים.

21. כלפי המתלוננת, שצפויה להעיד נגד המשיב, קיימת עילה נוספת, שעניינה שיבוש והשפעה. בין היתר בהמשך לאיום שהמשיב איים עילה לכאורה. המתלוננת עובדת בכרמיאל, ויש להבטיח שלא תישא מחיר בשל תלונתה וכי תמשיך בשגרתה ללא חשש. גם מצבה הנפשי של המתלוננת, אשר הביעה חשש רב מהמשיב, הוא עניין אשר ראוי להתייחסות, ויש להבטיח כי לא תיפגע נפשית ממפגש עם המשיב. לא ראיתי להסתפק בהוראותיו של צו ההגנה שניתן בהליך אזרחי נפרש במקרה זה. מצאתי כי בשלב זה חלופת המעצר שנקבעה נדרשת לקיום מטרות המעצר ללא כל שינוי או הקלה, למעט חלונות אוורור בתחומי מעלות ובליווי.

22. ראיתי טעם לקבל תסקיר מעצר לגבי המשיב, כדי לבחון הקלה בתנאים. איני רואה היתכנות לחזרת המשיב לעבוד במקום העבודה הקודם שבו עובדת המתלוננת, והמשיב חפשי לחפש ולהציע ישירות לשרות המבחן מסגרות עבודה אחרות, אשר יישקלו.

23. אשר על כן, הבקשה מתקבלת, תנאי השחרור יהיו על פי ההחלטה האחרונה, והמשיב ימשיך לשהות במעצר בית בכתובת שאושרה, בפיקוח הוריו. ובדעתי לאפשר חלון אוורור, לאחר שאשמע את טענות הצדדים בעניין זה.

24. שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר בהתאם לאמור לעיל. יש לכלול בתסקיר גם סקירה לגבי מצב המתלוננת וגם לגבי עמדתה.

25. נקבע לקבלת תסקיר והמשך דיון ביום 3.8.2023 שעה 09.00.

26. המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשפ"ג, 13 יוני 2023, בהעדר הצדדים.